

Og dermed falder argumentet fra regeringspartierne om, at forslaget ganske vist er et besparelsesforslag, men i virkeligheden skal vi også have ensartethed. Men det holder ikke. Ensartetheden kunne være lagt et andet sted, nemlig ved at bruge ansøgningstidspunktet som udgangspunkt for alle grupper. Så havde der været ensartethed, og så var vi sluppet for at lave besparelser på området.

Fremskridtspartiet er jo gennem tiderne blevet skoset for at være et forfærdeligt parti og et meget asocialt parti. Vi ville hverken det ene eller det andet. Vi ville overlade folk til sig selv og lade dem i stikken. Vi har altid haft den politik, at de, der kan klare sig selv, må også klare sig selv, men de, der har brug for hjælp, skal have den nødvendige hjælp. Det, regeringen gør med dette forslag, er det stik modsatte af Fremskridtspartiets opfattelse af, at man skal hjælpe dem, der har brug for hjælp. Og så er spørgsmålet: Hvem er det, der er socialt ansvarsbevidste? Er det regeringspartierne, der ønsker at skære ned over for dem, der har det dårligst, eller er det Fremskridtspartiet, der netop ønsker at hjælpe dem, der har brug for hjælpen?

Men til gengæld – det skal selvfølgelig erkendes, og i Fremskridtspartiet vil vi gerne erkende det – må og skal de, der kan klare sig selv, til gengæld klare sig selv. Og hvis ministeren savner ideer til, hvor pengene skal tages fra, har vi et helt katalog over steder, hvor de velbærgede mennesker i samfundet helt unødvendigt modtager penge fra det offentlige. Her kunne man hente pengene og ikke fra dem, der har brug for dem.

Bruno Jerup (EL):

Jeg kan sige, at jeg er helt enig med hr. Tom Behnke og hr. Villy Søvndal, og det kommer nok ikke som nogen stor overraskelse.

Man stjæler uden videre 3 måneders pensionstillæg fra syge folk, fra alle førtidspensionsansøgere. De mister det skattefrie tillæg i op til 3 måneder, og den karenperiode lægger man bare ind i lovforslaget. Og nogle af de folk, som har søgt om førtidspension, mister yderligere op til 3 måneders pension. Det er nemlig ikke alle, som kan regne med at få sygedagpenge eller bistandshjælp i den fulde periode, indtil førtidspensionen er tilkendt.

Hvis man ikke har afklaret, om man vil søge pension, senest 9 måneder efter at man er blevet syg, kommer man altså i klemme. Konsekvensen af forslaget bliver, at man tvinger folk til at

indgive pensionsansøgning, selv om de reelt ikke ved, om de kan blive raske igen.

Sagsbehandlingstiden for pensionsansøgningerne rammer også vilkårligt. Som vi tidligere har diskuteret i dette Ting, vil spørgsmålet om at falde for 52-ugers-grænsen fortsat være aktuelt for en stor gruppe syge mennesker. Man mister sygedagpengene og kommer på bistandshjælp, og så skal man være klar over, at bistandshjælpen betyder en væsentlig begrænsning. Det betyder f.eks., at de, der kommer på bistandshjælp, ikke har mulighed for at klare sig, hvis det er sådan, at de i forvejen har en lille formue på f.eks. 30.000 kr., for så kan man kræve, at de skal bruge det lille beløb, de har skrabt sammen, inden de blev syge, før de kan komme på bistandshjælp.

Jeg har tidligere nævnt en anden problemstilling: Hvis det er sådan, at man har en samlever, som kan forsørge én, kan man reelt komme til at miste den halve indkomst, fordi man bliver tvunget over på bistandshjælp på grund af den gensidige forsørgelse. Det synes vi ærligt talt ikke er rimeligt.

Enhedslisten fremsatte i foråret 1995 et lovforslag om at forlænge sygedagpengeperioden til det tidspunkt, hvor pensionen blev tilkendt, for at sikre forsørgelsesgrundlaget, indtil det var klart, at pensionsafgørelsen var ordnet. Socialministeren henviste i den forbindelse til, at der var nedsat et førtidspensionsudvalg, der arbejdede med at foreslå løsninger, bl.a. for at lukke de huller, der opstår i forbindelse med sagsbehandling, og senere har ministeren udtalt til pressen, at pensionsområdet trænger til at blive revideret. Hvis hensigten fra regeringens side er, at der skal skabes lige forhold mellem de tre pensionstyper, kunne man i stedet ændre reglerne for den almindelige førtidspension, så den blev magen til de to andre. Men desværre er det næppe regeringens hensigt. Den vil blot forringe de sociale forhold for de syge og spare 50 mio. kr. i 1996 og 120 mio. kr. de følgende år.

Og det gør man, inden førtidspensionsudvalget er kommet med sin rapport. Ministeren har overhovedet ikke tænkt sig at vente, selv om det ellers var begrundelsen for ikke at ville gribe ind i nogle af de andre ting, som vi har påpeget fra Enhedslistens side og fra andre sider. Man har ikke villet gå ind i de sager, men her kan man godt gøre det. Her kan man godt gå ind og lave en forringelse og spare nogle penge.

Jeg synes, ministeren har et troværdighedsproblem. Jeg synes, at hun tilsyneladende i det